De weg kwijt

Wie de documentairereeks ‘Our Planet’ (Netflix) bekijkt kan niet anders dan zich ademloos overgeven aan de magnetiserende beelden die hierin tot je komen. De verpletterende schoonheid van onze planeet, de complexiteit van de allesomvattende configuratie en onze plaats daarin brengt een overweldigend gevoel van nederigheid teweeg. De rol van de mens in dit *masterplan* - niet in staat de schaal, de diepgang of de betekenis ervan te doorgronden - is te verwaarlozen. ‘The big wheels keep on turning’. De autonome oer-cycli in de natuur blijven onverstoorbaar plaatsvinden en wij mogen zwijgend vanaf de zijlijn toekijken en onze zegeningen tellen. Was het daar maar bij gebleven.

In een giftige mix van onnozelheid, gewinzucht en zelfoverschatting zijn wij echter aardig op weg het natuurlijke evenwicht op aarde dusdanig te verstoren dat de mens zijn eigen ondergang lijkt te (willen) regisseren. Wij zijn onszelf en elkaar langzaamaan kwijtgeraakt, leunend op vanzelfsprekendheden die ons gegeven zijn, als water, zuurstof, leefruimte, voedsel en zonlicht, die ineens toch niet zo vanzelfsprekend of onuitputtelijk blijken te zijn.

Tegelijkertijd is ons innerlijk kompas de weg kwijt en eigenschappen als mededogen, empathie en solidariteit, dreigen uit het oog verloren te worden. Op iets ontastbaars als intuïtie durven we steeds minder te vertrouwen. Het is echter nog niet te laat!

Laat het besef dat we elkaar gewoon hard nodig hebben gerust tot ons doordringen. Laat ons het respect voor onze fysieke en mentale leefomgeving herwinnen. Laat ons de beschikbaarheid van alle natuurlijke bronnen en rijkdom eerlijk en met eerbied en compassie bejegenen. Laten we kortom, een stap terugdoen waarmee we uiteindelijk een enorme stap voorwaarts zullen zetten en vooral, laat ons blijven geloven in de grenzeloze verwondering en de kracht van de verbeelding. Omarm het raadsel, het zal ons helpen, ik ben ervan overtuigd.

Deze turbulente en behoorlijk pretentieuze gedachtereeks heb ik trachten te vangen in het schrijven van de liedtekst ***‘Halsoverkop’***. Ik koos ervoor om dat te doen op de lichtvoetige klanken van het *Beatles-esque* ‘Pineapple Head’, van de Nieuw-Zeelandse formatie Crowded House. Het origineel is via een YouTube-link te beluisteren op de homepage van deze website.

(tekst©Floris Sartorius)